

Vi takker vore blivende Værter i Sverrig, fordi de er enige om at fralægge sig Dr. Lydia Wahlstrøms Syn paa det indbyrdes Forhold mellem Skandinaviens — Nordens — Lande, og vi takker da egentlig Dr. Lydia Wahlstrøm selv, fordi hun har henledet vor Opmærksomhed paa de Forudsætninger, hvorpaa de forskellige Landes Konstitutioner er byggede op. Facit blev anderledes efter vor Regnemethode end efter Dr. Wahlstrøms. Vi kan maaske her anvende det gamle Mundhæld: »Hver bliver salig ved sin Tro!« som betyder at: hver vil holde paa Sit. *Fremtiden vil blive vor Dommer*, om Frankrig med sin Forfatningstype fik Ret eller de tre Lande, hvis »Statsskick« er organisk fremvokset efter deres egen Histories Traditioner. »Nous verrons!« kan vi sige! Vi vil dog forsikre vort Naboland, Sverrig, om, at vi kun anseer disse vekslende Artikler som et Kursus i »Samhällslära« (som jeg troer man kalder det paa svensk), hvori de fleste af os i dette Tilfælde har følt sig tykt uvidende.

Vi takker vore svenske Søstre for den imødekomende Artikel vi fandt i »Dagny« fra den 13. April. Og vi tilføjer, at vi meget hurtigt overvandt en svag Vaklen i vor Tro og kom til glædelig Tryghed.

Den 28. April.

Inden dette Blad er udsendt kommer »Dagny« og bringer Dr. Lydia Wahlstrøms egen Artikel i Anledning af »grannlänernas misuppfattningar.« Det synes virkelig som om Doctoren saa stærkt har fordybet sig i »rent vetenskapliga Theorier« saa at hun knapt nok har lagt Mærke til de Kaardestik hun uddelte til os. De har altsaa ikke været mente. — Gid at vort Samvær ved Kongressen maa have gode »praktisk politiske« Følger for os alle.

Vi takker vore gæstfrie Værter og glæder os til Kongressen!

Johanne Münter.

Mrs Chapman Catt i Kristiania.

(Meddelt efter »Morgenbladet».)

Onsdag den 26de april holdt Mrs Chapman Catt et foredrag, som formet sig som et interessant historisk overblik over kvindebevægelsens historie, i Universitetets festsal, der ved venlig imødekommenhet fra autoriteternes side var stillet kvindeorganisationerne til disposition.

En stor forsamling, mænd og kvinder, paahørte foredraget med levende interesse.

Bakefter holdtes der fest i Grand hotel. »Mange mænd havde anset det for en ære

og en glæde at faa delta i denne sammenkomst«, skriver det norske »Morgenbladet«. »Kan man da undres over, at man i spidsen for disse mænd saa repræsentanter for regjering og storting, de to statsmagter, som har vist en saadan forstaaelse for kvindernes sak?«

Mrs Chapman Catt førtes tilbords av Landskvindestemmeretsforeningens formand, fru F. M. Qvam, enke efter statsminister Qvam, og ved æresgjestens høire side sat statsminister Konow, mens utenriksminister Irgens hadde miss Hay tilbords. Den amerikanske minister, mr. Pierce og frue var ogsaa blandt gæsterne. Telegrafiske hilsener indløp i løpet av aftenen fra fhv. statsminister Sigurd Ibsen og frue, samt fra borgermester H. E. Berner og frue.

Efter bordet toget man ind i »rokoko-salen«, hvor statsminister Konow holdt en tale til Mrs Chapman Catt, hvori han ønsket hende velkommen til Norge. Hun kom som præsident for det mægtige verdensforbund, som en repræsentant for de højtstaaende amerikanske kvinder. »Nordmændene anser det for en ære at ha sat sig i spidsen for fremskridtsbevægelsen ved at indføre kommunal og delvis statsborgerlig stemmeret for kvinder. Det er bare et tidsspørsmaal naar de ogsaa faar fuld politisk stemmeret. Vi vet jo ingenting om fremtiden, men vi stoler paa at kvindernes intelligens, dygtighet og varme hjerte vil være den bedste garanti for at de altid vil søke at fremme samfundets ædleste formaal. Vi ber Mrs. Chapman Catt motta vore bedste ønsker for de amerikanske kvinder i deres kamp for retfærdighet«.

Mrs Chapman Catt uttalte i sin svartale bl. a. at det havde været en stor og uventet ære at opleve »at en premierminister holdt en saa nydelig tale« til hende. Hvis hun hadde ført dagbok, vilde hun notert det, men nu maatte hun bare skrive det op i sin erindring, men der skulde det ogsaa bli staaende. Statsministeren hadde sagt, at naar de norske kvinder hadde faat stemmeret, var det paa grund av at de hadde fortjent den. Hun trodde nok, at de amerikanske kvinder kunde være likesaa fortjenstfulde som de norske; men de amerikanske mænd kunde ikke maale sig med nordmændene. Kvinderne burde derfor takke ikke bare regjering og storting, men først og fremst mændene. Uten de norske mænd hadde de endda ingen stemmeret hat. Hvis hun hadde kunnet det, vilde hun ha ropt et norsk hurra for de norske mænd. De staar uhyre meget høiere end vore amerikanere!

Frk. Gina Krog, formand i »Norske Kvinders Nationalraad« skildret, hvorledes de amerikanske kvinder hadde inspireret de norske i deres arbeide for stemmeret. Hun vilde

ønske at Mrs. Chapman Catt maatte faa opleve at se sin stat, staten New-York, følge Washingtons eksempel. Skal vi ikke be Mrs. Chapman Catt, miss Hay, minister Pierce og Mrs Pierce om at bringe en hilsen og tak til Amerika for den store gjestfrihet vore landsmænd altid har fundet derborte! Længe leve United States!

Derefter fulgte »The starspangled banner«, og stemningen var »all for America«. Og efterat frk. Nanne Storm hadde foredraget endel musiknumre skiltes man en god time efter midnat.

Næste dag, torsdag den 27de, talte Mrs. Chapman Catt i Studentsamfundet for studenterne. Hendes emne var »Demokratiets udvikling i De forenede stater«. Med begeistring blev hendes tale mottat av det store auditorium, hvoriblandt fandtes en hel del indbudte stemmeretskvinder.

Fredag formiddag kom Mrs. Chapman Catt tilstede ved Landskvindestemmeretsforeningens aarsmøde. Her holdt hun en liten tale, hvori hun bl. a. inderlig bad de norske om at fortsætte sit arbeide i Alliancen, selv om de snart hadde naaet maalet: fuld politisk stemmeret.

Lørdag fm. blev Mrs Chapman Catt mottat i audiens hos Hs. Maj. kong Haakon.

Kl. 6 samme eftm. reiste Mrs. Chapman Catt til Stockholm, ledsaget av Miss Hay.

p. t. Kjøbenhavn 30—4—11.

Fr. Mørck.

21. April 1911.

Fra Island.

Brev fra Fru Briet Asmundsson.

»Fra os har jeg kun de allerbedste Nyheder at fortælle. Det Lovforslag, som H. Hafstein har fremsat, hvilket giver alle Kvinder lige Ret som Mænd til alle Skoler, til Understøttelse til Studeringer, og til alle Embeder, skal nu for, forhaabentlig til Vedtagelse!

»Komitéen, som var sat for dette Forslag i den øverste Afdeling i Althinget, havde forandret det til, at Kvinder ikke skulde kunne blive Præster: »da saa faa Kvinder vilde kunne benytte sig af den Rettighed, at det ikke vilde være noget Tab for Kvinderne« (om de ikke fik denne).

»Men i Motiveringen for Forslaget siger Komitéen: »at Kvinderne har den samme Ret til alle Goder i Samfundet som Mændene«.

»Tænk Dem, at Island giver sine Døttre uforbeholdent den samme Ret til alle Embe-